

Sygn. akt IV CSK 311/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M. W.
przeciwko I. W.
o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie
z dnia 11 lutego 2015 r., sygn. akt VI RCa 261/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 11 lutego 2015 r. Skarżąca powołała się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wskazując na potrzebę wyjaśnienia właściwości, jakie posiadać powinny „ważne powody” w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. - w szczególności, czy powinny mieć one charakter majątkowy, oraz czy wystarczająca do przyjęcia ich istnienia jest separacja faktyczna pozostająca bez wpływu na zarząd majątkiem wspólnym. Skarżąca wskazała także na konieczność wyjaśnienia, czy sąd odwoławczy zobowiązany jest do dokonania ustaleń faktycznych i prawnych w wypadku orzekania reformatoryjnego oraz sporządzenia uzasadnienia zawierającego wszystkie elementy wskazane w art. 328 § 2 k.p.c.

W judykaturze Sądu Najwyższego wskazano, że przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002,

nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Zagadnienie prawne wskazane przez skarżącą nie odpowiada tej definicji. Kryterium „ważnych powodów” ma ze swojej natury charakter nieostry, otwierając pole do oceny, czy na gruncie konkretnych spraw uzasadnione jest orzeczenie rozdzielenia majątkowej małżonków. W konsekwencji, kwestia ta nie może stanowić podstawy do sformułowania poglądu o bardziej ogólnym i abstrakcyjnym charakterze, który mieściłby się w ramach istotnego zagadnienia prawnego w opisanym wyżej rozumieniu. Dotyczy to zwłaszcza cech, jakie posiadać powinna relacja małżonków po powstaniu stanu separacji, by możliwe było zastosowanie do niej art. 52 § 1 k.r.o. Problem ten, wskazywany przez skarżącą jako cząstkowy element zagadnienia prawnego, z istoty rzeczy wymaga oceny sądu rozpoznającego konkretną sprawę, na tle jej okoliczności faktycznych.

Przesłance istotnego zagadnienia prawnego nie odpowiada także problem zakresu ustaleń sądu odwoławczego oraz treści jego uzasadnienia. Kwestie te zostały uregulowane w przepisach o postępowaniu apelacyjnym oraz dookreślone w towarzyszącym im orzecznictwie. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wskazano na jakiegokolwiek konkretne kwestie o problemowym charakterze, które mogłyby występować na tym tle. W swojej argumentacji skarżąca zmierza do zakwestionowania zaskarżonego orzeczenia oraz sposobu jego uzasadnienia, nie zaś do zwrócenia uwagi na wyraźnie wyodrębniony problem o ogólnym charakterze, który odpowiadałby przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.